

efter samme igjennem det hele Finantsaar, og det skjønes saaledes ikke, hvilken retlig Betydning en senere Tillægsbevilling skulde kunne have. Men om end Ministeriet, ifølge den under Sagens Behandling afgivne Erklæring, maa finde sig forpligtet til, i Overensstemmelse med Indholdet af bemeldte § 6 „at søge en Tillægsbevilling“, vil dog, saavidt vi skjøne, den lovgivende Magt ikke nu, ved at give en Lov af dette Indhold, kunne binde sig selv til virkelig i Fremtiden at bringe en saadan Tillægsbevillingslov istand. Skulde dette ikke ske, f. Ex. fordi Landsthinget, naar en saadan Tillægsbevillingslov i sin Tid kommer til samme, forkaster den som unødvendig, vil

dette uden Tvivl være uden al retlig Virkning, da Udbetalingen, som anført, vil være fuldkommen hjemlet ved den nu foreliggende Lov. Ifølge disse Omstændigheder skjøne vi ei heller, at § 6 bør være til Hinder for at Landsthinget antager Loven, saaledes som denne nu foreligger.

I Henhold til alt det Ovenanførte indstiller det samlede Udvalg:

at Landsthinget vil vedtage det foreliggende Lovforslag, saaledes som det er kommet fra Folkethinget.

J. G. Larsen.
Formand.

L. Höfft.

v. Stöcken.

K. Rasmussen.

D. Nielsen.

Tang.
Ordfører.